

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag richt Jezus zich in het evangelie
in het bijzonder tot mensen,
die wel heel erg met zichzelf zijn ingenomen:
de zogenaamde Farizeeën en Schriftgeleerden.
Mensen die zichzelf ook vaak beter vinden
dan anderen.
En daardoor kijken deze mensen
ook op anderen neer.
Ze minachten eenvoudige mensen.
Maar ik vrees dat dit een probleem is
dat wij ook in onze tijd
maar al te goed kennen.

En zo geeft Jezus een gelijkenis
over een Farizeeër en een zondige tollenaar.
Maar eerst dus iets over die Farizeeën.
De Farizeeën waren mensen
die de wet van God
dag en nacht bestudeerden.
En ze hielden zich ook aan deze wetten.
Kortom, ze waren zeker geen slechte mensen.
En soms deden ze er zelfs nog een schepje boven op.
Zo vastten ze bijvoorbeeld tweemaal per week.
Meer dan officieel was voorgeschreven.
En ze gaven tien procent van al hun inkomsten.

Maar wat was dan hun probleem?
Wel, ik denk dat ze daardoor wel heel erg
met zichzelf waren ingenomen.
En dat is dan niet een gezond zelfbewustzijn!
Maar dat wordt dan echt een soort zelfingenomenheid.
En daardoor hadden ze het gevoel
dat ze eigenlijk God niet meer nodig hadden.
Ze konden het zelf allemaal wel!

En dan komt Johannes de Doper.
En Johannes de Doper predikt
een doop van bekering.
En dan komen er allemaal arme zondaars,
die zich keurig laten dopen.
Maar de Farizeeën kwamen niet.
Die voelden zich te goed
om door Johannes de Doper gedoopt te worden.

En wat doet Jezus?
Jezus was toch geen zondaar?
Jezus had toch geen bekering nodig?
En toch laat Jezus zich dopen
door Johannes de Doper.
Ik denk dat Jezus daarmee wilde laten zien:
Ook al ben Ik geen zondaar,
maar ik heb wel honderd procent
God nodig.
Jezus zegt ook ergens anders in het evangelie:
'Ik kan niets doen,
tenzij Ik het de Vader zie doen!'
Jezus, nota bene, de Zoon van God,
zelfs gelijk aan God.
Maar als Zoon wist Hij zich
honderd procent afhankelijk van de Vader.

En zo liet Jezus zich achterover vallen
in het water van de rivier de Jordaan.
Ik vind dat altijd zo'n mooi beeld.
Achterover vallend in dat water van de rivier de Jordaan.
In de handen van Johannes de Doper
en eigenlijk daarmee in de handen van God zijn Vader.
En wat was het antwoord van God?
Oh, zo prachtig:
'Dit is mijn Zoon, de Geliefde
in wie Ik mijn welbehagen heb.'

Maar nogmaals, de Farizeeën,
die zich zo keurig aan de wetten hielden,
weigerden zich te laten dopen door Johannes de Doper.
Ziet u het verschil?
Ziet u het probleem?
De zelfingenomenheid van de Farizeeën.
Zo erg dat ze meenden
God niet meer nodig te hebben.
Ze dachten bijna God zelf te zijn.
En daardoor gingen zij andere mensen ook minachten.

Bij dat minachten wil ik nog eens even
wat langer stil blijven staan.
Want ook dat zie ik om mij heen
steeds vaker gebeuren.
Mensen beginnen elkaar steeds meer te minachten.

Natuurlijk mogen wij met elkaar
van mening verschillen.
Dat is alleen maar gezond en goed.
We hoeven niet allemaal hetzelfde te denken.
Maar ik zie steeds vaker dat dit
tot minachting van de ander leidt.
En dat is zeer gevaarlijk.

Ik hoorde een tijdje geleden
een kamerlid tegen een ander kamerlid zeggen:
'Ik veracht uw woorden!'
Nou is dat natuurlijk nog geen verachting van de persoon,
maar het komt wel heel dicht bij.
Ja, en dan ga je echt te ver!

Natuurlijk moet je soms je grenzen stellen.
In het Oude Testament zien we
hoe de koning van Babylon eens eiste
dat de drie vrienden van Daniël
voor een gouden afgodsbeeld zouden buigen,

anders zouden zij in een brandende vuuroven
worden geworpen.
Maar zij weigerden dat.
Ze weigerden dat pertinent.
U kent het verhaal wel en waarschijnlijk ook de afloop.
Dat zij inderdaad in een vuuroven werden gegooid
maar zonder te verbranden!
God beschermde zijn kinderen!
Maar, nogmaals soms moet je
duidelijk een grens stellen.
Maar dat is wat anders dan iemand minachten.
Voelt u het verschil?

Maar de Farizeeër in de gelijkenis van Jezus van vandaag
minachtte de tollenaar.
En dat is het probleem dat Jezus aan de orde wil stellen.
Oh, ik hoop zo dat wij in ons zelf
ook de plekken mogen ontdekken
waar er misschien nog minachting is voor anderen
in ons hart.
Ik moet u eerlijk zeggen
dat ik bang ben
dat dit een volksziekte aan het worden is,
vooral voor ons in het rijke westen.
Want wat zijn wij met ons zelf ingenomen
en wat kunnen wij anderen minachten!

Maar de diepste oorzaak daarvan is
dat we denken dat we zelf god zijn geworden,
en dat we niet bereid zijn als Jezus
ons achterover te laten vallen
in de handen van de levende God,
aan wie wij ons leven te danken hebben!
En zo zegt Jezus:
'Want al wie zich zelf verheft,
zal vernederd worden,
maar wie zichzelf vernedert,
zal verheven worden.'